

Predikan i Kindaholms församling 2019 av Tobias Bäckström

Sexagesima

"Det levande ordet"

Ps 119:129-135

Rom 10:13-17

Joh 7:40-52

Ps: 722, 657, 67, 398, 89

"Aldrig har någon människa talat som han". Här kan man verkligen tala om Ordets makt över våldet. Fariséerna hade skickat ut några av sina män för att gripa Jesus, jag föreställer mig att de inte var några veklingar. Förmodligen var de också beväpnade. De hade lätt kunna gripa Jesus och föra honom till fariséerna. Ändå kom de tillbaka med oförrättat ärende, inte för att Jesus hade en egen vaktstyrka som försvarade honom, utan enbart med det talade ordets makt. Han talade så övertygande att de insåg det absurda med sitt uppdrag. Guds ord kan inga vapen rå på.

Dessutom finns det en viktig skillnad mellan dessa män och andra som närmade sig Jesus. De flesta gjorde det av nyfikenhet. De hade hört något rykte om hans förmåga att göra under och nu sökte de upp honom. Eller så ville de veta mer om vad han hade att säga. Men dessa män var direkt fientligt inställda när de var på väg dit. Även om de kanske inte visste så mycket om den person som de hade i uppdrag att gripa, annat än att han skulle vara en bråkmakare som förledde folket. De var säkert övertygade om att det var nödvändigt och rätt att utföra den här åtgärden.

Men på väg tillbaka hade de alltså en helt annan inställning, något avgörande hade hänt som förändrade dem totalt. Ja, jag tänker att hela deras liv tog en avgörande vändning den där dagen i mötet med Jesus. Aldrig hade de mött någon som han, och aldrig hade de hört någon tala som han.

Hur talade han? Vad var det för ord som träffade dem i deras hjärtan? Jag tror inte att det bara handlade om att Jesus var ovanligt retorisk skicklig. Visserligen *är* Jesus pedagogisk skicklig, han använder mycket liknelser och tankefigurer där man upptäcker mer och mer innehåll ju mer man nystar i dem.

Men det var nog inte bara innehållet i Jesus budskap som fick männen att tänka till. Verkligt övertygad blir man bara av den människa vars liv och budskap stämmer överens. Jesus fångade människor, inte bara för vad han sa utan framförallt *vem han var*.

Det var inte konstigt att det uppstod sådan diskussioner om vem han kunde vara. Var han profeten? Eller kanske rent av Messias som de väntat på i århundraden?

Budskap och liv måste hänga ihop och för Jesus del gjorde detta mer än för någon annan. Han som *är* Guds ord talar Guds ord för folket. Han personifierar budskapet, han *är* budskapet.

Oavsett vad man kom fram till om Jesus, om han var en bedragare eller Messias, så var det ingen som förblev neutral eller likgiltig, människor blev berörda av hans ord på ett eller annat sätt. Som dessa män dramatiskt bytte uppfattning om Jesus.

Paulus beskriver i episteltexten en lång orsakskedja som börjar med en utsänd som förkunnar ordet. *"Men hur skall de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Hur skall de kunna tro på den som de inte har hört? Hur skall de kunna höra utan att någon förkunnar? Hur kan någon förkunna utan att vara utsänd?"*

Varje del i denna kedja är en omistlig länk: att människor *åkallar* Herren beror på att de *tror* på honom. Att människor tror beror på att de fått *höra* hans ord, att de fått höra ordet beror på att någon har *förkunnat* det för dem, att denne har förkunnat beror på att denne är *utsänd*.

Men en kedja är inte starkare än sin svagaste länk, varje länk är oumbärlig. Det är kyrkan och kyrkans Herre, Jesus själv som agerar i de olika stegen: som sänder förkunnare till människorna. Det är Gud som hjälper människor till tro. Men det finns en länk här som beror på dig: den om att *höra*. Det är upp till dig om du vill lyssna på det levande ordet eller inte.

Tillbaka till evangelieläsningen: det fanns en grupp där som inte hörde: fariséerna och överstepräster. Det var de som hade skickat ut en vaktstyrka för hämta Jesus, själva gick de inte med. De fick därmed inte någon chans att utsättas för Guds ord. Kanske var det därför de skickade andra, kanske de anade att det kunde medföra vissa risker att komma inom hörhåll till Jesus. Risker att komma till tro till exempel. Då var det enklare att hålla sig på avstånd och odla sina förutfattade meningar. Och jag tror inte att den strategin var begränsad för fariséer och överstepräster på Jesus tid.

Den gången kom vakterna tomhänta tillbaka. Tiden var ännu inte inne. Men längre fram skulle den vara det. En torsdagskväll i Getsemane grep de verkligen Jesus och förde bort honom. Men inte för att han var maktlös utan för att han avstod från all makt. Då skulle han fullfölja sitt uppdrag som Messias, som Guds son. Som Paulus skriver: "vi förkunnar en Kristus som blivit korsfäst". Det är honom som vi får lyssna till och som vår tro bygger på.